

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 noiembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpaților

Rebeja Nina XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în XXXXX

și

Burelov Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.08.2014 - 22.02.2016;

2. Instanța de apel: 18.03.2016 - 11.05.2016;
22.11.2016 - 06.06.2017;

3. Instanța de recurs: 25.07.2016 - 18.10.2016;
16.08.2017 - 21.11.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 22 februarie 2016, Rebeja Nina și Burelov Andrei au fost achitați de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că prin rechizitoriu, inculpatei Rebeja Nina i s-a incriminat că, activând în funcția de director al filialei Criuleni a CA „AG VitoriAsig” SRL, numită în funcție conform contractului individual de muncă, în perioada 01 august 2005-iulie 2010, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Burelov Andrei, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare în următoarele circumstanțe.

În urma unei înțelegerii prealabile între Rebeja Nina și Burelov Andrei, având scopul însușirii bunurilor încredințate în administrare, Rebeja Nina, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr.7 din 01 august 2005, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei, care nu dispunea de permis de conducere, calculându-i și ridicându-i salariul pentru perioadele după cum urmează: 01 august 2005-martie 2006 în sumă de 6400 lei; 21 iunie 2006-15 septembrie 2006 în sumă de 1454,55 lei; octombrie-decembrie 2006 în sumă de 2400 lei; ianuarie-aprilie 2007 în sumă de 2159,86 lei; mai-august 2007 în sumă de 2426,66 lei; septembrie-decembrie 2007 în sumă de 3200 lei; anul 2008 în sumă de 259,7 lei și pentru luna iulie 2010 în sumă de 1295,45 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau și pe care i-a însușit ilegal deoarece se afla la

muncă peste hotarele R.Moldova, cauzându-i CA „AG VitoriAsig” SRL un prejudiciu în proporții considerabile în mărime totală de 13196,22 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care N.Rebeja și A.Burelov să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.191 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la amendă în mărime de câte 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa și exercita o anumită activitate în domeniul economic pe un termen de 3 ani, pentru fiecare, invocând că instanța a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei;

- avocatul V.Furnica în interesele CA „AG VitoriAsig” SRL, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care N.Rebeja și A.Burelov să fie recunoscuți vinovați și condamnați, potrivit învinuirii înaintate, cu admiterea acțiunii civile, invocând că instanța a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, apelurile declarate de către procuror și avocatul V.Furnica în interesele CA „AG VitoriAsig” SRL au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care N.Rebeja și A.Burelov au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.191 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la amendă în mărime de câte 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul economic pe un termen de 3 ani, pentru fiecare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la N.Rebeja și A.Burelov, în mod solidar, în beneficiul CA „AG VitoriAsig” SRL, prejudiciul material în mărime de 13196,22 lei, iar în partea încasării cheltuielilor de judecată, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Instanța de apel a indicat că, reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, prima instanță a dat o apreciere arbitrară probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și eronat a dispus achitarea inculpaților de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal.

Viceversa, instanța de apel a constatat că Rebeja Nina, activând în funcția de director al filialei Criuleni a CA „AG VitoriAsig” SRL, numită în funcție conform contractului individual de muncă din 12 aprilie 2002, în perioada 01 august 2005 - iulie 2010, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Burelov Andrei, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare în următoarele circumstanțe.

În urma unei înțelegerii prealabile între Rebeja Nina și Burelov Andrei, având scopul însușirii bunurilor încredințate în administrare, Rebeja Nina, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr.7 din 01 august 2005, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei, care nu dispunea de permis de conducere, calculându-i și ridicându-i salariul pentru perioadele după cum urmează: 01 august 2005-martie 2006, în sumă de 6400 lei; 21 iunie 2006-15 septembrie 2006 în sumă de 1454,55 lei; octombrie-decembrie 2006 în sumă de 2400 lei; ianuarie-aprilie 2007 în sumă de 2159,86 lei; mai-august 2007 în sumă de 2426,66 lei; septembrie-decembrie 2007 în sumă de 3200 lei; anul 2008 în sumă de 259,7 lei și pentru luna iulie 2010 în sumă de 1295,45 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau și pe care le-a însușit ilegal, deoarece se afla la muncă peste hotarele R.Moldova, cauzându-i companiei de asigurări „AG VitoriAsig” SRL un prejudiciu în proporții considerabile, în mărime totală de 13196,22 lei.

În acest sens, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpaților este pe deplin

probată prin ansamblul de probe, administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate CA „AG VitoriAsig” SRL, V.Furnica, ale martorilor V.Zamșa, P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, V.Magla, O.Monica și actele cauzei - procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 17.05.2012 și actele reviziei tematice a activității economico-financiare a CA „AG VitoriAsig” SRL din 03.08.2012 și 27.09.2012, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.6, 7, 61 și 75 Cod penal, a considerat că reeducarea și corectarea inculpaților va fi posibilă doar prin aplicarea față de aceștia a unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul economic.

Totodată, examinând acțiunea civilă, instanța de apel a considerat că aceasta, în partea cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată, având în vedere că nu au fost prezentate probe care să demonstreze cuantumul acestora, urmând a fi respinsă, iar în partea prejudiciului material - întemeiată și care urmează a fi admisă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul P.Bobu în numele inculpaților N.Rebeja și A.Burelov și inculpatul A.Burelov care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, vinovăția acestora fiind bazată doar pe declarațiile martorilor, care nu au fost audiați la judecarea cauzei în apel; - deși martorii P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica și O.Monica au fost audiați la cererea părții apărării, instanța de apel a utilizat declarațiile lor în favoarea acuzării, fără a indica în descriptivul deciziei în ce mod aceste declarații confirmă învinuirea adusă; - instanța eronat a pus la baza deciziei de condamnare raportul de revizie tehnică a activității economico-financiare a CA „AG VitoriAsig” SRL, având în vedere că revizia a fost efectuată de către SRL „Volnal-Com” care este un agent de asigurare din cadrul companiei - parte vătămată, precum și că, potrivit acestuia, nu au fost stabilite încălcări ce ar avea tangență cu acțiunile inculpaților; - eronat a fost acceptat drept probă actul de revizie tehnică a activității economico-financiare a CA „AG VitoriAsig” SRL din 27.09.2012, deoarece din acest act rezulta că A.Burelov a însușit suma de 5809 lei și nu de 13196,22 lei, precum și că pe perioada când acesta nu se afla în țară, din materialele cauzei rezultă însușirea de către acesta doar a sumei de 3203,11 lei; - Actul reviziei tematice a activității economico-financiare a întreprinderii din 27.09.2012, anexat la materialele cauzei la 28.09.2012, nu poate fi admis drept probă, deoarece a fost întocmit și anexat la cauză înafara procesului penal; - ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală din 10.09.2012 până pe 10.01.2013, nu au fost semnate de către procuror și toate actele organului de urmărire penală emise în perioada respectivă sunt nule; - acțiunile inculpaților, deși formal conțin semnele unei fapte prejudiciabile prevăzute de Codul penal, sunt lipsite de importanță și nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, constituind încălcări de ordin financiar; - fapta inculpaților, considerată de către instanța de apel ca fiind o infracțiune, urma a fi recalificată în baza art.335 Cod penal, așa cum a solicitat procurorul în ședința de judecată în apel; - respingând cererea prin care procurorul a renunțat la învinuire, instanța de apel a depășit limitele judecării cauzei.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2016, recursurile declarate de către avocatul P.Bobu în numele inculpaților N.Rebeja și A.Burelov și inculpatul A.Burelov au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei penale în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul penal, reieșind din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, a considerat întemeiat argumentele invocate în recursurile părții apărării referitor la faptul că după pronunțarea sentinței de achitare a inculpaților aceștia au fost condamnați fără a fi audiați pe viu martorii acuzării, fiind încălcate prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

Prin urmare, eroarea constatată a determinat Colegiul penal să admită recursurile ordinare, să caseze total decizia instanței de apel și să dispună rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, apelurile declarate de către procuror și avocatul V.Furnica în interesele CA „AG VitoriAsig” SRL au fost admise, inclusiv din oficiu, conform prevederilor art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care N.Rebeja a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 4 ani, iar A.Burelov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(5), 191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la N.Rebeja și A.Burelov, în mod solidar, în beneficiul CA „AG VitoriAsig” SRL, prejudiciul material în mărime de 13196,22 lei, iar acțiunea civilă în partea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel, examinând materialele dosarului a considerat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță eronat a apreciat probele, fără să țină seama de prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că Rebeja Nina, activând în funcția de director al filialei Criuleni a CA „AG VitoriAsig” SRL, numită în funcție conform contractului individual de muncă din 12 aprilie 2002, în perioada 01 august 2005 - iulie 2010, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Burelov Andrei, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare în următoarele circumstanțe.

În urma unei înțelegerii prealabile între Rebeja Nina și Burelov Andrei, având scopul însușirii bunurilor încredințate în administrare, Rebeja Nina, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr.7 din 01 august 2005, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei care nu dispunea de permis de conducere, calculându-i și ridicându-i salariul pentru perioadele și în mărimea, după cum urmează: 01 august 2005-martie 2006 în sumă de 6400 lei; 21 iunie 2006-15 septembrie 2006 în sumă de 1454,55 lei; octombrie-decembrie 2006 în sumă de 2400 lei; ianuarie-aprilie 2007 în sumă de 2159,86 lei; mai-august 2007 în sumă de 2426,66 lei; septembrie-decembrie 2007 în sumă de 3200 lei; anul 2008 în sumă de 259,7 lei și pentru luna iulie 2010 în sumă de 1295,45 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau și pe care i-a însușit ilegal deoarece se afla la muncă peste hotarele R.Moldova, cauzându-i companiei de asigurări „AG

VitoriAsig” SRL un prejudiciu în proporții considerabile, în mărime totală de 13196,22 lei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate, după cum urmează: ale lui N.Rebeja în baza art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; ale lui A.Burelov în baza art.42 alin.(5), 191 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal - complicitatea la însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a menționat că, deși inculpații nu și-au recunosc vina, vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii indicate supra este dovedită prin următoarele probe care, potrivit art.101 Cod de procedură penală, sunt pertinente, concludente, utile, veridice și care coroborează între ele - declarațiile reprezentantului părții vătămate, avocatul V.Furnica, ale martorilor V.Zamșa, P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, V.Magla, O.Magla, O.Monica și actele cauzei - procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 17.05.2012 și actele reviziei tematice a activității economico-financiare a CA „AG VitoriAsig” SRL din 03.08.2012 și 27.09.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 24.02.2014. Astfel, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(2) lit.c), d) Codul penal, în cazul inculpatei N.Rebeja și art.42 alin.(5), 191 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, în cazul inculpatului A.Burelov.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, deși A.Burelov nu deținea calitatea specială de persoană căreia i-ar fi fost încredințate bunurile companiei de asigurări „AG VictoriAsig” SRL, acesta a acționat în calitate de complice la săvârșirea faptelor prejudiciabile ale autorului infracțiunii, adică ale inculpatei N.Rebeja astfel, acționând în participație complexă, în condițiile prevăzute de art.46 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat că procurorul eronat le-a atribuit ambilor inculpați calitatea de coautori la săvârșirea delapidării și din acest considerent s-a expus în privința necesității de a recalifica acțiunile inculpatei N.Rebeja din prevederile art.191 alin.(2) lit.b), c), d) în cele ale art.191 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, iar ale inculpatului A.Burelov din prevederile art.191 alin.(2) lit.b), c), d) în cele ale art.42 alin.(5), 191 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa penală, instanța de apel, ținând cont de dispozițiile art.6, 7, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de faptul că dâșii anterior n-au fost condamnați, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, a considerat că reeducarea și corijarea inculpaților poate avea loc prin aplicarea față de aceștia a unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale.

Totodată, cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a considerat că aceasta urmează a fi admisă în partea prejudiciului material și respinsă în partea cheltuielilor de judecată, având în vedere că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11.05.2016, a fost respinsă această cerință, iar partea vătămată, CA „AG VitoriAsig” SRL nu a atacat-o cu recurs.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul I.Bodean în numele inculpaților N.Rebeja și A.Burelov care, indicând temeiurile prevăzute de

art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - fapta nu cuprinde elementele constitutive ale infracțiunii; - instanța a ignorat prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală și nu a ținut cont de indicațiile date de către Curtea Supremă de Justiție în decizia din 18.10.2016; - instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile martorilor P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, O.Monica și V.Zamșa, care au fost puse la baza sentinței de achitare, fără audierea lor repetată; - instanța nu a ținut cont de faptul că declarațiile martorilor V.Magla și O.Magla conțin divergențe, sunt confuze și lipsite de precizie; - instanța a utilizat declarațiile martorilor P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica și O.Monica în favoarea acuzării, deși aceștia au fost audiați la solicitarea apărării; - eronat a fost acceptat drept probă Actul de revizie tehnică a activității economico-financiare a CA „AG VitoriAsig” SRL din 27.09.2012, deoarece din acest act rezulta că A.Burelov a primit suma de 5809 lei și nu de 13196,22 lei, precum și că pe perioada când acesta nu se afla în țară, din materialele cauzei rezultă că acesta a primit doar 3203,11 lei; - Actul reviziei tematice a activității economico-financiare a întreprinderii din 27.09.2012, anexat la materialele cauzei la 28.09.2012, nu poate fi admis drept probă, deoarece a fost întocmit și anexat la cauză înafara procesului penal; - ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală din 10.09.2012 până la 10.01.2013, nu au fost semnate de către procuror și toate actele organului de urmărire penală emise în perioada respectivă sunt nule; - instanța nu a ținut cont că în perioada 01.07.2006-01.06.2007, A.Burelov s-a aflat în concediu neplătit și pentru această perioadă nu a primit salariu; - instanța nejustificat a considerat că A.Burelov a încasat salariu pentru perioadele 21.06.2016-15.09.2016, octombrie 2006-decembrie 2006, ianuarie 2007-aprilie 2007 și pentru luna mai 2007; - instanța eronat a constatat că A.Burelov ilegal a primit salariu pentru luna iulie 2010 pe când s-a aflat peste hotarele țării or, în luna iulie 2010, acesta a ridicat salariul pentru luna iunie 2010, lună în care a ieșit din țară doar pentru 3 zile, care se încadrează în zilele libere prevăzute de Codul muncii; - instanța nu a ținut cont de faptul că nu este stabilit cu certitudine prejudiciul adus părții vătămate, care nu a putut indica cu certitudine mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune; - instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare, inclusiv contractul de răspundere materială, document care, însă nu a fost prezentat în instanța de judecată; - instanța nu a ținut cont de faptul că plângerea a fost depusă peste un an de la data demisiei inculpatei N.Rebeja, precum și că a fost semnată de către fiul lui V.Magla, O.Magla, care nu are drept de semnătură.

9. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Drept temei de recurs recurentul invocă art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Reieșind din prevederile art.414, 415, 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Totodată, potrivit prevederilor art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întru totul respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

În speță, prin sentința Judecătorei Criuleni din 22.02.2016, inculpații au fost achitați de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel, examinând apelurile declarate de către procuror și avocatul V.Furnica în interesele CA „AG VitoriAsig” SRL, prin decizia din 11.05.2016, le-a admis, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care inculpații au fost condamnați, inclusiv dispunând încasarea prejudiciului material în mărime de 13196,22 lei.

Instanța de recurs, examinând recursurile ordinare declarate de către partea apărării și inculpatul A.Burelov, prin decizia din 18.10.2016, le-a admis indicând că instanța de apel a încălcat prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, punând la baza deciziei de condamnare a inculpaților declarațiile martorilor P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, V.Magla, O.Monica și V.Zamșa, care au fost date în prima instanță și puse la baza sentinței de achitare, fără audierea lor repetată, pe viu.

Colegiul penal precizează că potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

În pct.7 al deciziei instanței de recurs din 18.10.2016, instanța a indicat expres că „La rejudecare, instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, judecând cauza în limitele învinuirii formulate, să se expună asupra tuturor motivelor invocate în apel, inclusiv să țină cont de cele invocate în recursuri, să purceadă la audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpaților, să aprecieze toate probele în mod separat și ulterior în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală”.

Contrar indicațiilor instanței de recurs, instanța de apel, rejudecând cauza, nu s-a conformat acestora, audiind repetat doar martorii V.Magla și O.Magla, concomitent, punând la baza deciziei de condamnare aceleași declarații date de martorii P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, O.Monica și V.Zamșa în instanța de fond, în baza cărora inculpații N.Rebeja și A.Burelov au fost achitați.

Totodată, Colegiul penal sesizează că, deși instanța de recurs în decizia din 18.10.2016, a indicat că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, urmează să țină cont de cele invocate în recursuri, recurenții invocând inclusiv, nulitatea actelor de procedură efectuate în perioada 10.09.2012 - 10.01.2013, pe motiv că nu sunt semnate de către procuror, instanța de apel nu s-a expus în nici un fel în privința acestui argument.

Concomitent, nu s-a expus instanța nici asupra argumentelor invocate referitor la faptul că prin Actul de revizie tehnică a activității economico-financiară a CA „AG VitoriAsig” SRL din 27.09.2012, nu se probează că A.Burelov a încasat un salariu de 13196,22 lei, dar că salariul ridicat de către acesta în perioada 21.06.2006 - 07.2010, este de 5809,7 lei.

Complementar, nu au fost verificate nici argumentele, precum că în perioada 01.07.2006 - 01.06.2007, inculpatul A.Burelov, potrivit ordinului nr.8 din 30.06.2006 s-ar fi aflat în concediu neplătit și pentru această perioadă nu ar fi primit salariu, după cum i se incriminează prin rechizitoriul, iar salariul de 1295,45 lei, invocat precum că ar fi fost primit pentru luna iulie 2010, de fapt, a fost ridicat în iulie pentru activitatea desfășurată în luna iunie 2010, lună în care a fost ieșit din țară doar pentru trei zile, care s-au încadrat în zilele libere prevăzute de Codul muncii, prezentând copia pașaportului în confirmarea faptului dat.

Potrivit prevederilor art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Colegiul atestă că instanța, în temeiul art.100-101 Cod de procedură penală, verifică și apreciază fiecare probă din punct de vedere al pertinentei și concludenței atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, din oficiu sau la cererea părților. Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În speță, instanța de apel, nu a ținut cont de prevederile normelor sus citate și, după sentința de achitare, a pronunțat o hotărâre de condamnare fără a audia repetat martorii acuzării, dând prioritate probelor acuzării, neverificând argumentele invocate de partea apărării și fără a face o analiză multilaterală a tuturor probelor prezentate atât de partea acuzării, cât și de partea apărării.

Procedând în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 și 417 Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare.

De asemenea, Colegiul penal sesizează că potrivit rechizitoriului, A.Burelov a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal (f.d.205 v.2), pe când instanța de apel l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, depășind astfel limitele învinuirii aduse prin rechizitoriu. Totodată, în descriptivul deciziei s-a reținut că A.Burelov a acționat împreună cu N.Rebeja în condițiile prevăzute de art.46 Cod penal.

Reținând circumstanțele indicate supra, Colegiul penal atenționează că constatarea juridică trebuie să corespundă cu semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii imputate inculpaților prin rechizitoriu.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art.414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile menționate mai sus, să verifice detaliat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, concomitent și asupra celor invocate în recurs descrise la pct.8 al prezentei decizii și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Rebeja Nina și Burelov Andrei și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 19 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun